

Рішення спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії

Спеціалізована вчена рада разового захисту PhD 68.192 створена згідно наказу ректора Київського національного університету будівництва і архітектури № 129/52-14/90/26 від 30.06.2026 на підставі рішення Вченої ради КНУБА № 44 від 25 червня 2026 року, прийняла рішення про присудження РАЗСАМАКІНУ Андрію Вікторовичу ступеня доктора філософії у галузі знань 19 «Архітектура та будівництво» за спеціальністю 192 – Будівництво та цивільна інженерія на підставі прилюдного захисту дисертації «Декоративні реакційно-порошкові бетони на основі лужно-активованих шлакопортландцементів» 03 вересня 2026 року.

Разсамакін Андрій Вікторович народився 08 лютого 1970 року у місті Києві.

Закінчив у 2006 р. Полтавську аграрну академію за спеціальністю «Бухгалтерський облік і аудит» та здобув кваліфікацію бухгалтера.

У 2017 році вступив на перший курс «Інституту інноваційної освіти Київського національного університету будівництва і архітектури», який закінчив у 2020 році з отриманням ступеню вищої освіти «магістр» за спеціальністю "Будівництво та цивільна інженерія".

У 2022 р. вступив до аспірантури КНУБА (наказ про зарахування №1376/2 від 26.09.2022) за спеціальністю 192 – «Будівництво та цивільна інженерія», яку успішно закінчив у встановлений термін, підготувавши дисертацію «Декоративні реакційно-порошкові бетони на основі лужно-активованих шлакопортландцементів» під керівництвом Гоца Володимира Івановича, доктора технічних наук, професора, декана будівельно-технологічного факультету Київського національного університету будівництва і архітектури. Завершена робота доповідалась на засіданні кафедри технології будівельних конструкцій і виробів (протокол засідання №13 від 15.04.2026 р.). Після обговорення прийнято рішення про відповідність дисертації вимогам та повноту викладення результатів досліджень у збірниках, що відносяться до науково-метричних баз та фахових видань.

Так, основні положення та результати проведених досліджень за темою дисертації опубліковано у 16 наукових працях, у тому числі 8 статей у наукових фахових виданнях України, 2 – у періодичних наукових виданнях, що включені до міжнародних науко-метричних баз, 6 – у тезах доповідей у збірниках матеріалів міжнародних конференцій

Повнота викладення основних теоретичних положень дослідження відповідає вимогам, що пред'являються до дисертаційних робіт на здобуття ступеня доктора філософії.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

Ластівка Олесь Васильович, доктор технічних наук, доцент, завідувач кафедри Технології будівельних конструкцій і виробів Київського національного університету будівництва і архітектури, надав такі зауваження:

1. У дисертації обґрунтовано використання вітчизняних шлаків як альтернативи імпортованому білому цементу. Враховуючи нестабільність хімічного складу шлаків різних, а саме, коливання вмісту оксидів заліза, яким чином це вплине на технологічну стабільність виробництва ваших декоративних бетонів?
2. Проблема появи висолів є критичною для будь-яких лужних в'язучих, а для декоративних бетонів – особливо. На базі досліджень ви вирішуйте її шляхом ефективного зв'язування вільного лугу. Однак, чи можете ви гарантувати відсутність висолів при багаторічній експлуатації таких виробів на відкритому повітрі під дією атмосферних опадів?
3. Однією з переваг вашої розробки є зниження екологічного навантаження за рахунок відмови від енергоємного білого клінкеру на користь доменних шлаків. Проте лужні активатори (зокрема силікатні) самі по собі є досить енергоємними у виробництві. Чи оцінювали ви сумарний вуглецевий слід вашої в'язучої системи у порівнянні з класичним портландцементом, і чи є екологічний ефект дійсно значним?

Ковальчук Олександр Юрійович, кандидат технічних наук, професор, Проректор з наукової роботи та інноваційного розвитку Київського національного університету будівництва і архітектури надав наступні зауваження:

1. Який тип TiO_2 був використаний і чому саме цей? Його особливості.

Бондаренко Ольга Петрівна, кандидат технічних наук, доцент кафедри будівельних матеріалів Київського національного університету будівництва і архітектури, надала такі зауваження:

1. Можливо слід було більш детально описати нестандартні тонкі фізико-хімічні методи досліджень, використані у дисертації, а саме – установки для визначення аутогенної усадки цементного тіста з автоматичним записом результатів, приладу для дослідження кінетики електроопору цементних паст, установки для визначення гальвано-електрорушійної сили тверднучих цементних паст, які дозволили, у значній мірі, розкрити механізми структуроутворення лужно-активованих шлакопортландцементів.
2. При випробовуванні РПБ на ударну (балістичну) міцність у формулі враховується об'єм зразка, але не враховується його конфігурація (куб, циліндр, плита тощо). Це видається не зовсім коректним.

Саницький Мирослав Андрійович, доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри будівельного виробництва Інституту будівництва, інфраструктури та безпеки життєдіяльності Національного університету «Львівська політехніка», надав такі зауваження:

1. На с.5 дисертації зазначено, що як алюмосилікатний компонент в'язучих композицій використано тонкодисперсний гранульований доменний шлак, однак не наведено його питомої поверхні або інших кількісних характеристик дисперсності. Наведене значення питомої поверхні $4100\text{--}4200\text{ см}^2/\text{г}$ із тексту можна віднести лише до портландцементу ПЦ І 42,5N. Враховуючи, що в досліджуваних шлакопортландцементних композиціях вміст ГДШ становить від 55 до 95 мас. %, його дисперсність суттєво впливає на реакційну здатність при лужній активації, кінетику структуроутворення та формування

- ранньої міцності. У зв'язку з цим прошу уточнити питому поверхню використаного ГДШ та обґрунтувати його характеристику як тонкодисперсного.
2. Ви вводите 5% портландцементу СЕМ І 42,5 N в цементуючу систему на основі лужно-активованих шлакопортландцементів. Питання наступне: Яка роль такої невеликої кількості портландцементу в процесах раннього структуроутворення? Якою мірою ефект підвищення ранньої міцності системи ГДШ : ПЦ = 95:5 визначається саме лужною активацією?
 3. У роботі показано, що РПБ на основі лужно-активованих шлакопортландцементів демонструють вищі балістичні характеристики у порівнянні з РПБ на основі традиційного портландцементу. Так, розроблені РПБ демонструють підвищення значень ударної міцності через 180 діб – до 4413 кДж/м³ (підвищення на 31,6%) та 4805 кДж/м³ (на 11,3 %). У той же час, в розділі 6.2.2. досліджено вплив мікроармування та тепловологої обробки на деформації усадки РПБ. Було використано два види мікрОВОлокна – поліпропіленова і кополімер/пропіленова фібра у кількості 3...4 кг/м³ з довжиною волокон 24 мм і 12 мм. Тому питання наступне: як буде змінюватись ударна міцність при введенні вказаних видів фібри?

Житковський Вадим Володимирович, кандидат технічних наук, доцент кафедри технології будівельних виробів та матеріалознавства у Національному університеті водного господарства та природокористування, надав такі зауваження:

1. У роботі показано, що збільшення вмісту портландцементу у системі «шлак–портландцемент» прискорює набір міцності у ранні строки, однак у більш відділені терміни вищу міцність демонструють склади з мінімальним вмістом портландцементу. Чим, на вашу думку, можна пояснити таку зміну впливу портландцементу у часі?
2. Основні експериментальні дослідження було виконано з використанням конкретного доменного гранульованого шлаку, тоді як у роботі декларується можливість застосування ширшого спектру доменних шлаків України. Які характеристики шлаку (хімічний склад, вміст склофази, основність, дисперсність, вміст сполук заліза) Ви вважаєте критичним для відтворення фізико-механічних і декоративних властивостей, і яким чином необхідно корегувати склад РПБ при зміні джерела шлаку?
3. У роботі Ви використовуєте термін «балістичні характеристики», однак фактично визначили ударну міцність багаторазовим падінням вантажу на бетонний куб. Поясніть, будь ласка, як ви пов'яжете опір матеріалу повторному ударному навантаженню до високошвидкісного балістичного впливу?

Загальна оцінка роботи і висновок. Дисертаційне дослідження Разсамкіна Андрія Вікторовича на тему «Декоративні реакційно-порошкові бетони на основі лужно-активованих шлакопортландцементів» є завершеною самостійною та ґрунтовною науковою працею.

При написанні дисертації автором дотримано принципів академічної доброчесності.

За науковим рівнем і практичною цінністю, змістом і оформленням, кількістю та якістю здійснених наукових публікацій, дисертаційна робота «Декоративні реакційно-порошкові бетони на основі лужно-активованих шлакопортландцементів» повністю відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №44 від 12 січня 2022 року, а її автор, Разсамакін Андрій Вікторович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 19 «Архітектура та будівництво» за спеціальністю 192 «Будівництво та цивільна інженерія».

Результати відкритого голосування: «ЗА» – п'ять членів ради;

«ПРОТИ» – немає.

На підставі результатів відкритого голосування, спеціалізована вчена рада PhD 68.192 Київського національного університету будівництва і архітектури Міністерства освіти і науки України, м.Київ, присуджує Разсамакіну Андрію Вікторовичу ступінь доктора філософії з галузі знань 19 «Архітектура та будівництво» за спеціальністю 192 «Будівництво та цивільна інженерія».

Голова спеціалізованої вченої
ради разового захисту PhD 68.192
доктор технічних наук, доцент
Київського національного університету
будівництва і архітектури

Олесь ЛАСТІВКА

Перший проректор,
кандидат педагогічних наук,
Київського національного університету
будівництва і архітектури

Юрій ДУДНИК